द्यामुष्यायणसंज्ञास्त माताम हिपताम हान्॥ २१ ॥
पूजयेयुर्यथान्यायं त्रां ने मित्तिकरिप ।
सर्व्वाभावे स्त्रियः कुर्युः स्वभर्तृं णाममन्त्रकं॥ २२ ॥
तद्भावे च न्द्रपतिः कार्यत् स्वकुरुम्बिना ।
तज्जातीयैर्नरैः सम्यक् दाहाद्याः सक्खाः क्रियाः॥ २३ ॥
सर्व्वेषामेव वर्मानां बान्धवो न्द्रपतिर्यतः।
एतास्ते कियता वत्स नित्यनैमित्तिकास्त्रथा॥ २४ ॥
क्रियां त्राह्मात्रयामन्यां नित्यनैमित्तिकीं शृणु ।
दर्शस्त्रच निमित्तं वै कालखन्द्रस्रयात्मकः ॥
नित्यतां नियतः कालस्तस्याः संसूचयत्यथ ॥ २५ ॥
र्वत जोमार्वेखेयपुरावेऽचर्कानृशासने नैमित्तिकादिकादकसः॥ १० ॥

रकनिंघीऽध्यायः।

मदालसीवाच ।

सिप्राह्मी त्राह्मी पित्रयीः प्रिप्तामसः।
स त लेपभुजी याति प्रलुप्तः पितृपिरहतः॥१॥
तेषामन्यस्तुर्यो यः पुत्रलेपभुजात्मभुक्।
सोऽपि सम्बन्धतो सीनमुपभीगं प्रपर्यते॥२॥
पिता पितामस्यैव तवैव प्रिप्तामसः।
पिराहसम्बन्धिनो होते विद्येयाः पुरुषास्त्रयः॥३॥